

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.085/2021/8. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

jogtanácsos kamarai jogtanácsos

Alperes érdekében beavatkozó:

ügyvéd2, cím4) által képviselt beavatkozó1 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 28. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

37.P.20.177/2020/27. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint, a beavatkozónak 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperest 2010. szeptember 28. napján kihűlt állapotban szállították az alperes sürgősségi ambulanciájára, majd intubálást követően a belgyógyászati klinika intenzív osztályára helyezték át. 2012. februárjában mélyvénás trombózis miatt vették fel az alperes érsebészeti klinikájára, ahol 2014-ben és 2015-ben is kezelték, a javasolt kivizsgálásokon, illetve kontrollvizsgálatokon azonban nem jelent meg.
- [2] Tüdőembólia gyanújával 2018. november 5. napján került felvételre az alperes belgyógyászati klinikájára, ahol az elvégzett mellkas CT vizsgálaton a jobb véna cava inferioron keresztül a jobb pitvarba belógó vezetődrótot észleltek. A felperest az idegentest eltávolítása érdekében 2018. november 21. napján az érsebészeti klinikán megműtötték, a vezetődrót törzstől távolabbi végéből egy 15 cm-es szakaszt eltávolítottak. A drót további része az érrendszerben visszamaradt, eltávolítására azóta sem került sor.
- [3] A felperes módosított keresetében az élethez, testi épséghez és az egészséghez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását és az alperesnek 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2010. szeptember 28. napjától számított késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy 2010. évi kezelése során az alperes orvosai nem az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény előírásainak megfelelő gondossággal jártak el, amikor egy vezetődrótot a szervezetében hagytak, ezzel számára komoly egészségkárosodást okozva. Kereseti kérelmét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi IV. törvény) személyhez fűződő jogokat szabályozó rendelkezéseire alapította.
- [4] Az alperes és a beavatkozó ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Elsődlegesen elévülési kifogást terjesztettek elő, de érdemben is a kereset elutasítását kérték a felróhatóság hiányára és a károsult közrehatására hivatkozással, a követelt nem vagyoni kártérítés összegét pedig eltúlzottnak találták.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az alperesnek 75.000 forint, a beavatkozónak 95.250 forint elsőfokú perköltség megfizetésére. Ítéletének indokolásában az 1959. évi IV. törvény 324-326.§-ainak felhívásával rögzítette, hogy a felperes károsodása 2010. szeptember 28-i ellátásakor következett be, így a személyiségi joga megsértéséből származó kárainak megtérítésére irányuló igény elévülése ekkor megkezdődött. Igényét a 2018. november 21-i tudomásszerzésig menthető okból nem tudta érvényesíteni, ezért az elévülés eddig az időpontig nyugodott. Az 1959. évi IV. törvény 326.§ (2) bekezdése alapján az igényérvényesítés akadályának megszűnésétől számított egy éven belül követelését még bírósági úton érvényesíthette volna, keresetlevelét azonban csak e határidő leteltét követően, 2020. január 23. napján terjesztette elő, így a követelése elévült. Az elévülési idő eltelte miatt az egyéves jogvesztő határidő nyugvására és megszakadására már nem volt jogi lehetőség, ez a határidő már semmilyen jogi ténnyel nem volt meghosszabbítható, a felperes 2019. július 4. napján kelt levele az elévülést nem szakította meg. Nem fogadta el a felperesnek a folyamatos károkozásra való hivatkozását sem, mert a károsodott állapot jövőbeni fennállása nem jelenti a károkozás folyamatosságát.

- [6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 369.§ (3) bekezdésére, 384.§ (2) bekezdés b) pontjára, illetve a Pp. 381.§-ára hivatkozással. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az 1959. évi IV. törvény 326.§ (2) bekezdésének és a 327.§ (1) és (2) bekezdésének téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az elévülés nyugvásának megszűnését követő egy évben kizárólag bírósági eljárás útján érvényesíthette volna követelését, így nem vette figyelembe, hogy ebben a határidőben írásban felszólította az alperest kárigénye teljesítésére. Utalt arra is, hogy az 1959. évi IV. törvény 326.§ (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált, tehát amikor a károsodása bekövetkezett. Mivel az idegentest jelenleg is a szervezetében van, károsodása folyamatosan zajlik, így megítélése szerint az elévülés meg sem kezdődhetett. Mindezt szakértő útján kívánta bizonyítani az elsőfokú eljárásban, mely indítvány mellőzésével az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279.§-át is.
- [7] Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság az elévülés kapcsán alkalmazandó anyagi jogi szabályokat megfelelően értelmezte és alkalmazta, a felperes az elévülés nyugvását követő egy éves jogvesztő határidőn belül nem indított bírósági eljárást az alperessel szemben, ami miatt a követelés bírósági úton már nem érvényesíthető.
- [8] A fellebbezés nem alapos.
- [9] A felperes határidőben előterjesztett fellebbezésében kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként az 1959. évi IV. törvény elévülésre vonatkozó anyagi jogi szabályait jelölte meg, a felhívott anyagi jogszabálysértéseknek megfeleltethető fellebbezési kérelmet azonban nem terjesztett elő. A másodfokú bíróság 2. sorszámú felhívására fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a Pp. 381.§-a alapján, a Pp. 279.§-ában foglaltak megsértése miatt kéri, az elsőfokú bíróság ugyanis mellőzte a per eldöntése szempontjából nélkülözhetetlen orvosszakértői vélemény beszerzését.
- [10] A Pp. 370.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a jelen ügyben nem releváns (2)-(4) bekezdésekben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371.§ (1) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.
- [11] A Pp. 371.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezésben határozott kérelmet kell előterjeszteni arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül. A (2) bekezdés értelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – a 379-381.§-ban foglaltakra hivatkozással kérheti. Az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 379.§-a az eljárás megszüntetése miatt, 380.§-a az ott felsorolt lényeges eljárási szabálysértések miatt, 381.§-a pedig a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatt ad lehetőséget.
- [12] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által elkövetett, az ítélet kötelező (Pp. 380.§), illetve mérlegelhető (Pp.381.§) hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértésre, illetve az ugyancsak kötelező hatályon kívül helyezést eredményező megszüntetési okra (Pp. 379.§) nem hivatkozott, és ilyet a másodfokú bíróság sem észlelt.

- [13] A felperes fellebbezésében felhívott Pp. 279.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértése nem eljárási szabálysértés, az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381.§-a alapján történő hatályon kívül helyezéséhez nem vezethet. A bizonyítékok mérlegelését a másodfokú bíróság nem a Pp. 369.§ (1) bekezdése szerinti eljárásjogi, hanem a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja. Egyébként sem jelenti a bizonyítékok és más bizonyító adatok értékelésére vonatkozó követelmények megsértését, ha az elsőfokú bíróság a felperes által a sérelmet okozó magatartás, az alperes felelőssége és az őt ért sérelmek bizonyítására felajánlott szakértői bizonyítást az elévülés körében levont jogi következtetése folytán mellőzi, és ez nem alapozhatja meg az elsőfokú ítélet eljárásjogi felülbírálat keretében, a Pp. 381.§-ára hivatkozással történő hatályon kívül helyezését.
- [14] Az elévülési határidő, illetve az elévülés nyugvását követő egy éves keresetindítási határidő letelte körében az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tények és körülmények értékelése, az ennek eredményeként hozott döntés felülbírálata az elsőfokú ítélet érdemi, anyagi jogi felülbírálatához tartozik [Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pont] azzal, hogy ehhez kapcsolódhatott volna a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata eredményeként a Pp. 384.§ (2) bekezdés b) pontján alapuló – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló – döntése. A felperes fellebbezése azonban a már felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében nem irányulhatott ilyen tartalmú másodfokú döntésre, mert az ítélet hatályon kívül helyezését – megváltoztatásra irányuló kérelem nélkül – kizárólag a Pp. 379-381.§-ban foglaltakra hivatkozással kérhette volna.
- [15] A Pp. 382.§-a értelmében, ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.
- [16] Miután a felperes az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme pedig nem volt teljesíthető, a másodfokú bíróság – a Pp. fentebb idézett 370.§ (1) bekezdésére és 371.§ (1) bekezdésére is utalva – a Pp. 382.§-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az ügy érdemét nem érintve helybenhagyta.
- [17] A sikertelenül fellebbező felperes az alperesnek a Pp. 83.§ (1) bekezdése, a beavatkozónak a 90.§ (1) bekezdése alapján köteles másodfokú perköltséget fizetni, amelynek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [18] A felperes teljes személyes költségmentességben részesült, a feljegyzett fellebbezési illeték ezért a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Pécs, 2021. december 9.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró